

Der er naturligvis mange gode overvejelser, og flere af de andre ordførere har allerede været inde på en række af dem, og jeg vil ikke remse dem op, som de står i redegørelsen, men jeg vil nævne tre ting i regeringens redegørelse, som efter min opfattelse er problematiske:

Det første er det tidligere nævnte problem med kvinder, der flygter af kønsbestemte årsager og på grund af muligheden for at benytte kønsbestemte overgreb som asylmotiv.

I redegørelsens punkt 20 nævnes det, at der har været overvejelser om behovet for at ændre asyllovgivningen på dette område. Men uden nærmere begrundelse er det blevet afvist som en mulighed.

Det er meget beklageligt – så meget mere som jeg faktisk mener, at det var det, som den danske regering i Beijing skrev under på at den ville gennemføre. Der er et eksplicit punkt i Platform for Action, der handler om at give asyl til kvinder, der flygter på grund af kønsspecifikke overgreb. Nogle af de typiske eksempler er brudebrænding, omskæring, tvangssterilisering og tvangsgæsteskeber.

Det andet problem, jeg vil nævne, og som er ganske alvorligt, handler om pensionsforholdene for kvinder. Flere har været inde på dette spørgsmål, men regeringen slipper lidt for let ved blot i redegørelsen at henvise til en forbedring af ATP. Konsekvenserne af den omsiggribende arbejdsmarkedspensionsordning og andre typer af egenpension og kollektive pensionsordninger er jo gift for enhver tanke om en pensionsmæssig ligestilling af kønnene.

Vi har jo så sent som i efteråret 1995 fået EF-Domstolens afgørelse om, at det ikke er i modstrid med EU's ligestillingspolitik, at kvinder ved sådanne ordninger får mindre i pension end mænd – af den simple grund, at kvinder typisk lever længere og derfor i længden har en mindre opsparing at leve for.

Det er meget uheldigt og viser en af de negative sider af, at man ikke i stedet gennemfører en ensartet høj pension til alle.

Vi mener faktisk, at regeringen burde se på dette område, men erkender, at det nok kræver et radikalt brud med den nuværende pensionspolitik i Danmark, hvis det skal løses. Det kan jo desværre ikke engang løses ved at sikre en højere grad af ligeløn eller en mindre skæv fordeling af arbejdsløsheden. Det er mere fundamentalt og handler om, at man overlader pensionsspørgsmålet i de senere år af sit liv til nogle kræfter, der ligger uden for det, man kunne kal-

de det offentlige fællesskab, nemlig til private organisationer.

Det tredje punkt, som er fundamentalt, er forholdet til Verdensbanken. Jeg kommer mere ind på det i den næste debat, men vil blot nævne det her, fordi regeringen i sin redegørelse skriver:

»Regeringen vil arbejde for, at kønsspørgsmålet indgår centralt i Verdensbankens fattigdomsanalyse samt i udfordringen af økonomiske reformprogrammer.«

Det er et meget fromt ønske, al den stund det mere end noget andet er Verdensbankens politik, der har været med til at feminisere fattigdommen. Det er en kendsgerning, at det er dens politik, der har været med til at nedbryde de sociale strukturer og sundhedsstrukturerne og adgangen til uddannelse i en lang række udviklingslande – noget, som alt sammen væltes over på skuldrene af kvinder og børn. Og efter at Verdensbanken således bevidst har smadret alt, opfordres de altså af regeringen til at tage kønsspørgsmålet med i sine fremtidige analyser! Det er en ganske luftig sag.

Jeg mener, at regeringen i langt højere grad burde tage konsekvensen og sige, at Verdensbanken ikke er i stand til at gøre noget ved den sag, at Verdensbankens politik er forkert, og at regeringen arbejder på at stoppe Verdensbankens politik, hvor det er sådan, at den undergraver de sociale strukturer i udviklingslandene.

Med de ord vil jeg sådan set ikke sige mere om redegørelsen, men jeg håber, at jeg kan få et par svar fra ministeren på disse tre punkter, for jeg mener faktisk, at det er nogle punkter, der er afgørende for, hvordan regeringen kan komme videre.

Pia Kjærsgaard (DF):

Først at skulle bruge en redegørelsesdebat og derefter en forespørgselsdebat på at fortælle om kvindekonferencen er faktisk svært for Dansk Folkeparti – for at sige det ligeud – så mine ordførertaler bliver nok ikke specielt lange, men selvfølgelig vil jeg komme med nogle principielle synspunkter:

Der er jo altså stadig væk områder, hvor der ikke er fuld ligestilling, og de har også været omtalt lidt under debatten.

Mænd er fortsat førende, når det f.eks. gælder lønniveauet og topposterne i vores samfund – sådan tror jeg godt man kan konstatere at det er, og det er selvfølgelig ikke godt, og det er slet ikke rimeligt. Men derfra og så til at tro, at det hele kan ordnes via lovgivning, er der altså et meget stort spring.